

תענית כו

כל יום שיש בו:

קרבן מוסף	הלל	קרבן עצים
איך מעמד בשחרית	איך מעמד בשחרית	איך במנחה
בן עזאי: כך היה רבי יהושע שונה:	איך במנחה	איך בנעילה

זמן עצי כהנים והעם תשעה:

בני ארח בן יהודה	באחד בניסן
בני דוד בן יהודה	בעשרים בתמוז
בני פרעוש בן יהודה	בחמשה באב
בני יונדב בן רכב	בשבעה בו
בני סנאה בן בנימין	בעשרה בו
בני זתוא בן יהודה ועמהם כהנים ולוים וכל מי שטעה בשבטו ובני גונבי עלי ובני קוצעי קציעות	בחמשה עשר בו
בני פחת מואב בן יהודה	בעשרים בו
בני עדין בן יהודה	בעשרים באלול
שבו בני פרעוש שניה באחד בטבת לא היה בו מעמד, שהיה בו הלל וקרבן מוסף וקרבן עצים	באחד בטבת

חמשה דברים אירעו את אבותינו בשבעה עשר בתמוז	חמשה בתשעה באב
נשתברו הלוחות	נגזר על אבותינו שלא יכנסו לארץ
ובטל התמיד	וחרב הבית בראשונה
והובקעה העיר	ובשניה
ושרף אפוסטמוס את התורה	ונלכדה ביתר
והעמיד צלם בהיכל	ונחרשה העיר

גמרא. בשלשה פרקים בשנה כהנים נושאים את כפיהם כו'.

קושש: תעניות ומעמדות מי איכא מוסף?

תירוץ: חסורי מיחסרה והכי קתני: בשלשה פרקים כהנים נושאים את כפיהן כל זמן שמתפללין, ויש מהן ארבעה פעמים ביום: שחרית, ומוסף, מנחה, ונעילת שערים. ואלו הן שלשה פרקים: תעניות, ומעמדות, ויום הכפורים.

הבאת דעה חולקת: אמר רב נחמן אמר רבה בר אבון: זו דברי רבי מאיר, אבל חכמים אומרים:

שחרית ומוסף - יש בהן נשיאת כפים, מנחה ונעילה - אין בהן נשיאת כפים.

שיוך דעה זו לדעה של תנא מסויים: מאן חכמים - רבי יהודה היא. דתניא:

רבי מאיר	רבי יהודה	רבי יוסי	
יש בהם נשיאת כפים	יש בהן נשיאת כפים	יש בהן נשיאת כפים	
			שחרית
			מוסף
			מנחה
נעילה	אין בהן נשיאת כפים	אין בו נשיאת כפים	
במאי קמפילגי	כל יומא טעמא מאי לא פרשי כהני ידיהו במנחתא - משום שכרות, האידינא ליכא שכרות	שחרית ומוסף דכל יומא לא שכיח שכרות - לא גזרו בהו רבנן, מנחה ונעילה דכל יומא שכיח שכרות - גזרו בהו רבנן	
			מנחה דאיתה בכל יומא - גזרו בה רבנן, נעילה דליתה בכל יומא - לא גזרו בה רבנן

פסיקה

רב יהודה אמר רב	רבי יוחנן	רבא
הלכה כרבי מאיר	נהגו העם כרבי מאיר	מנהג כרבי מאיר
דרשינן לה בפירקא	מידרש לא דרשינן, אורויי מורינן	אורויי לא מורינן, ואי עביד - עביד, ולא מהדרינן ליה

שאלה: והאידינא מאי טעמא פרשי כהני ידיהו במנחתא דתעניתא?
תשובה: כיון דבסמוך לשקיעת החמה קא פרשי - כתפילת נעילה דמא.